

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at oprette en certificeringsordning af grønlandske smykkesten.

(Medlem af Inatsisartut Peter Olsen, Inuit Ataqatigiit)

Svarnotat

Medlem af Naalakkersuisut for Råstoffer og Arbejdsmarked

1. behandling

Naalakkersuisut skal indledningsvis takke medlem af Inatsisartut Peter Olsen, Inuit Ataqatigiit, for det fremsatte beslutningsforslag.

Som det fremgår af beslutningsforslaget, pålagde Inatsisartut i 2015 det daværende Naalakkersuisut at udarbejde en redegørelse om forskellige muligheder for certificering af grønlandske ædelsten.

Beslutningsforslaget giver anledning til at bemærke, at spørgsmålet vedrørende oprettelsen af en certificeringsordning af grønlandske smykkesten, tidligere er blevet behandlet i besvarelsen af § 37-spørgsmålet nr. 2018/335 af 14 januar 2019. Af besvarelsen fremgår det, at et beslutningsgrundlag for Naalakkersuisut har været under udarbejdelse, med udgangspunkt i den seneste dialog med småskalarettighedshaverne i Grønland, og deres interesser for en certificeringsordning.

Formålet med en certificeringsordning er at skabe en fælles platform for markedsføringen, og sikre købere for at produktet er unikt og udnyttet og forarbejdet i Grønland. I ”*Redegørelse om certificering af grønlandske smykkesten og stenfigurer*” fra juni 2017 blev det anbefalet, at en markedsføringsbaseret certificeringsordning ville være mest fordelagtig. Denne ordning er ikke styret af selve smykkestenens karakteristika eller mineralogi, men omfatter hele værdikæden fra indsamling til salget af produktet. Denne type certificering sikre køberne en dokumentation for produktets oprindelse, og at produktet er udarbejdet i lokale-, konfliktfrie- og arbejdsmiljømæssige gode forhold.

Derudover er det redegørelsens vurdering, at en videnskabelig certificeringsordning ikke vil være relevant at oprette i Grønland. En videnskabelig certificering kræver analyse af hvert enkelt smykkesten, hvor analyseomkostningerne estimeres til at være mellem 450 til 5000 kr. per sten afhængig af smykkestenstypen, vægten af stene samt detaljerne i analysen. Denne type af certificeringer retter sig typisk mod værdifulde smykkesten, hvor vurderingen vil blive udført af uafhængig part, og udføres ofte i laboratorier.

Endeligt skal det nævnes, at der i høringssvaret fra Kommuneqarfik Sermersooq og i interviewene af husflid forretningerne var en række betænkeligheder, blandt andet en certificeringsordning kunne blive for omkostningstung og bureaukratisk.

På baggrund af redegørelsen nedsatte Naalakkersuisut en projektgruppe, som havde til opgave at fortsætte arbejdet med udviklingen af forslaget. På vegne af projektgruppen udsendte Råstofstyrelsen i februar 2018 en høringsanmodning til småskalarettighedshavere, angående forslaget til en markedsføringsbaseret certificeringsordning. I de indsendte høringssvar blev der udtrykt en vis skepsis til forslaget.

Naalakkersuisut afholdte i begyndelsen af december 2018 et småskalaseminar på Hotel Hans Egede i Nuuk. På seminaret deltog mere end 20 småskalarettighedshavere, hvor indførelse af en certificeringsordning blev diskuteret. En markedsføringsbaseret certificeringsordning blev ikke anset som værende en god ide, ifølge de deltagende småskalarettighedshavere. I stedet var der tilslutning til, at et certifikat udstedt af et internationalt videnskabeligt institut ville have en større kommerciel gennemslagskraft. Som nævnt tidligere vil sådan en ordning fordre høje tekniske og økonomiske krav, hvilket vil pålægge væsentlige omkostninger i ressourcer og administration. Naalakkersuisut vurderer disse omkostninger til ikke at stå mål med et positivt udbytte.

Med disse bemærkninger indstiller Naalakkersuisut beslutningsforslaget til forkastelse.